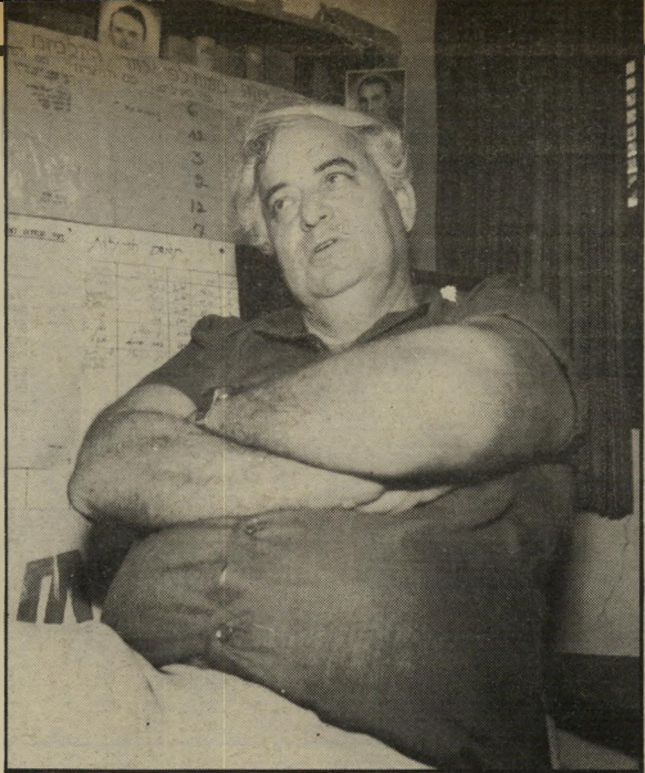

קיריית שמונה של"ג דאשתקד?

אלוני אברהם אלוני, לשעבר איש מיפלת העבודה, הוא אחד משני המועמדים לראשות העירייה. בחירתו תלויה בתמיכת סניף המערך בעיר. אנשי הסניף עדיין לא החליטו אם לתמוך בו.

הליכוד הבטיח תעסוקה

מסביב לקיריית שמונה ישנם 26 קיבוצים, כולם שייכים לתנועת העבודה. חלק מן התושבים, בעיקר המבוגרים, מועסקים בקיבוצים. שאר המיפעלים באיזור שייכים ברובם לכור או לחברת העובדים, שניהם כבעלות ההסתדרות ותנועת העבודה. זו הסיבה שאורן, כאיש הליכוד, אינו יכול להבטיח תעסוקה על דעת עצמו. והוא יודע שזו הבעיה המרכזית, כיום ישנם בעיר 1000 דירות ריקות, פנויות, ואין מי שיתגורר בה. הצעירים, בני הדור השני של המקום, נוסעים אחרי

מתחריו במערכת הבהירות. הוא, לדבריו, מעולם לא היה איש הליכוד, וגם היום, למרות שרץ ברשימת הליכוד לעירייה, עדיין אינו מחזיק באופן רשמי בכרטיס חבר של המפלגה. אל הליכוד הגיע, לדבריו, די במיקרה. "לפני המישה חודשים", סיפר, "החלטתי להתמודד בבחירות לעירייה. הקמתי רשימה מקומית עצמאית, צל"ש (צעירים למען שינוי). חודש וחצי לפני שהיג את השילטון, או הולכים יחד". לאורן פרצוף עגלגל וזוג עיניים ירוקות. הוא מדבר בשקט. חיוך כמעט תמיד מסתמן בזוויות עיניו ופיו. בדבריו הרבה הומור ולעיתים קשה

אחרי כן הציעו לי אנשים מסניף הליכוד שנצטרף אליהם ושנפיע יחד ברשימה מטעם הליכוד. פרוספר אורן נענה להצעת הליכוד. שיקוליו, כפי שהסתבר מאנשים שעובדים איתו, היו

ביום שלישי ייערך בקיריית שמונה סיבוב הבהירות השני לראשות העירייה. שני מועמדים הגיעו לקריאה ויתמודדו ביניהם: פרוספר אורן, נציג הליכוד, ואברהם אלוני, מי שהיה בעבר ראש העירייה פעם מטעם המערך, ופעם בראש רשימה אישית, ורץ גם הפעם ברשימה אישית.

לבחירות בקיריית שמונה יש משמעות כלל-ארצית: זאת הוכחה שתושבי הקירייה, שלמענם - כביכול

מטה הליכוד הומה. בבניין קטן במיגרש ריק, עסוקים פעילים שונים בתיאום עם שרי הליכוד. אהרן סוגר" תאריכים עם הצלם המקומי, אחר מזמין כרזות ציבועניות. המודיעות על עצרות עם השירים השונים, שלישי כודק את סדר האירועים, רביעי מזמין שוב את האולם הגדול ביותר בקיריית שמונה, קולנוע שניר, לעצרת נוספת. כולם יושבים בחדר קטן, מרוכזים סביב כמה מכשירי טלפון. מעליהם תלויה תמונה גדולה של מנחם בגין, ראש הממשלה לשעבר, רפרודוקציה של ציור פורטרט שלו, וכך גם בשני החדרים האחרים בסניף הליכוד. אין עדיין תמונה של ראש הממשלה החדש, יצחק שמיר. מישהו אמר שצריך להודות לשים תמונה כזאת, לפני שיגיע ביום ראשון. אבל את התמונה של בגין אינם מתכוונים להוריד בכל מיקרה. בקיריית שמונה בגין היה ונשאר מלך.

מן הקיבוץ אל הליכוד

קיריית שמונה, עיר מאז 1974, 13 אלף תושבים, רובם המכריע בני עדות המזרח, שהובאו למקום בעליה הגדולה של שנות החמישים והתגוררו תקופה מסוימת במעברות בעיר. קיריית שמונה היא אי עירוני כים של קיבוצים, באיזור הנקרא אצבע הגליל. עיר, שהיתה הגורם העיקרי לפתיחת מילחמת לבנון, שנקראה "מילחמת שלום הגליל". בחירות לכנסת, שנערכו שנה לפני תחילת המלחמה, קיבל הליכוד את רוב קולות התושבים בעיר (4400), כעוד שהמערך קיבל כ-2000 קולות בלבד.

1982: אריאל שרון מברך את החיילים הפולשים ללבנון

הצבא לערים הגדולות, ללמוד באוניברסיטה, ואין להם למה לחזור. אורן מנסה להסביר לבוחריו, כי ממשלת הליכוד הבטיחה לו לראות לפיתוח מיפעלים חדשים באיזור. מדובר על שלושה מיפעלים עיקריים: ציקלון, מיפעל לשיפוץ מטוסים, שסניף שלו כבר כבר עובד בסביבות כרמיאל; מיפעל נוסף של חברת כור, שיהיה מיפעל מתכת מתוחכם וממוחשב, ומיפעל של התעשייה האווירית. דוברי הליכוד במקום מזדרזים לומר, שכל התקציבים למיפעלים אלה

הבחין אם הוא מתכוון ברצינות או שזו עוד כריחה שנאמרת בתוך שטף הרברים שלו, כאילו בלי להרגיש. הוא צעיר ובלתי מנוסה כסבכים פוליטיים, ואולי משום כך הוא מקרין כנות נאיבית.

ענייניים. לליכוד היה מימון למערכת הבהירות הקשה, הם היו מאורגנים בעיר, והוא חשב שישנם מצביעים פוטנציאליים רבים שיצביעו עבורו אם יופיע בראש רשימה מטעם הליכוד, שהיא המפלגה המובילה בעיר. לציטוט מוכן אורן לומר רק זאת: "אני מזוהה עם הליכוד כיום, וכשהמטרות שנה נאלץ לחזור לקירייה, מסיבות מישפחתיות אישיות. אחרת, יתכן מאוד שהיה נשאר בחולתה והיה היום חלק אינטגרלי מתנועת העבודה. פרק זה בעברו שימש נשק נגדו בירי

עיריית קיריית שמונה הוא פרוספר אורן. פרוספר (34), יליד מארוקו, עלה לארץ בגיל שלוש והשתכן עם הוריו בקיריית שמונה. הוא צמח גלל והתחנך במקום. את שירותו הצבאי עשה במשמר הגבול, שם גם הגיע לדרגת פקד בשירות הקבע. אורן עבד תשע שנים בעירייה בתפקידים שונים, ולאחרונה כמנהל האגף הטכני של העירייה. הוא נשוי ואב לשלושה ילדים. בשנת 1980 החליט אורן לעבור עם מישפחתו לקיבוץ. הם ניסו במשך שנה לחיות בקיבוץ חולתה הסמוך, אחרי

סטודנטים אמריקאים, שלמדו בבית הספר לרפואה באי. עד כמה שרוע, לא נשקפה שום סכנה ממשית לחייהם של אלה, ועד היום לא הובאה שמץ של הוכחה שאכן היתה קיימת איפפעם סכנה כזאת. אמתלה זו נשמעת כסאטירה על הורעוה של ממשלות אירופיות לפני מאה שנה, שנהגו לשלוח את ספינותיהן לחייהם שלהן לכיבוש מושבות חדשות, בטענה שהמיסיונרים שלהן נהרגו בירי שנט זה או אחר.

תמונת העולם: מכוערת, אך אמיתית. ואין לעצום את העיניים

הקובאים, שבנו באי נמלית עופוה, שהיה עתיד לשמש להטסת נשק ומחבלים לכל ארצות אמריקה הדרומית. כאשר הוכח כי נמלית עופוה הוא ארזח, וכי נבנה על-ידי חברות בריטיות ואירופיות, גילו האמריקאים כי הפועלים הקובאים אינם פועלים, אלא חיילים מחופשים, שחרשו מזימות נוראות. חוץ מזה הוזמנו על-ידי מדינות שכנות, שחררו לגורלן, ועוד ועוד.

נדרמה שאף התירוצים הסובייטיים לפלישה לאפגניסטן היו קצת פחות מגוחכים. מוסקווה טענה או שהממשלה החוקית של הארץ השכנה הזמינה אותה, כדי להתגונן מפני אויב אימפריאליסטי. האויב האימפריאליסטי הזה — כפי שהתברר חישימהר — היה העם האפגני עצמו. כל זה היה יכול להיות מצחיק ומברר, לולא היתה הבדיחה על חשבון האנושות כולה. על חשבונם של מיליארדי בני אדם מיסכנים, מנוצלים, מי שוללי-חופש ונטולי-סיכויים.

זוהי תמונת העולם. תמונה מכוערת, אך אמיתית. זוהי המציאות. אין טעם לעצום את העיניים ולסרב לראותה. יש לראות אותה כמות שהיא. אך אסור להשלים עימה. העולם הזה ישתנה — מחר, מחתריים או בעוד מאה שנה — רק אם אנשים הגונים, בני כל הלאומים, ירצו לשנותו.

דורות של לוחמי-צדק הטיפו ונאבקו כדי לכונן במישור הלאומי מישטר של צדק חברתי, חרות ושיוויון לפני החוק. יעד זה הושג במדינות רבות. עתה חייב המאבק להימשך כדי להשלים עקרונות אלה גם במישור הבינלאומי. היעד לא יושג אם נמשיך אנחנו, במדינה שלנו, להיות כלב-שמירה או כלב-הגנה שביכה של בריון א' או בריון ב'. וגם לא אם תעבור רצועת הכלב מידי בריון א' לידי בריון ב'.